

Last year he made an impression when he accompanied the Colombian singer Yuri Buenaventura at the North Sea Jazz Festival. Now, Cuban pianist Abel Marcel is back for a master's study at Rotterdam Conservatoire; he chose the study programme Latin in the Rotterdam World Music Academy.

'I like making music that touches the heart. And that's also how I like to experience art. Recently, at a dance performance, I was so touched by the first half that I didn't stay for the second half. I wanted to hold on to that feeling. The next day I went to see the first half again.'

Meet Abel Marcel: the young Cuban jazz pianist that has just descended on Rotterdam for a two-year master's study. As usual in Cuba, Abel Marcel (Havana, 1985) began studying classical music as a child. 'But when I was about 13 or 14,' tells the pianist, 'I started a jazz band with a group of classmates from the conservatory. From the day I discovered that I could improvise, I became infected with the improvisation virus.'

When Abel Marcel (full name: Abel Marcel Calderón Arias) was fifteen, the annual Cuban jazz competition for young people, JoJazz, awarded him an important prize. 'Chucho Valdés was in the jury, so I was blissfully happy.' But fate intervened: while dragging a pipe onto a balcony, he received a shock of 13,000 volts. 'My whole hand was ripped open, I could not move. The recovery was set to take a year and a half, if I would be capable of playing ever again.'

Already six months later he was sitting behind his piano. Abel Marcel: 'Like everything in life, something good came out of it. During the recovery period I didn't have to go to school, which meant I could go on tour to Canada with Mayra Caridad Valdés, Chucho's sister, and a group of amazing musicians. That was my first international experience.'

A few months later he started playing with bassist Jorge Reyes (Irakere, Arturo Sandoval), which led him to record with Changuito and José Luis Cortes. He also recorded with singers like Vania, Mayito Rivera of Los Van Van, and

he joined Yuri Buenaventura's band. With the latter he ended up in the Netherlands, a country to which he had always been drawn. This year Abel Marcel was granted a scholarship from the Huygens Scholarship Programme for two years; since September he is studying in Rotterdam.

You may well wonder what a Cuban pianist graduate – the level of music education in Cuba is very high – has come to learn in Europe. Abel Marcel: 'It is gradually changing now, but in Cuba only classical music used to be taught. Everyone plays jazz and Afro-Cuban music on the street, learning from experience, but without an academy where they teach you the structures. Here in the conservatoire everything is defined, all the patterns have been written out. That's very valuable.'

The unlimited access to data attracted him as well. 'I really love the intranet, the mediatheek and the library of the school. In my homeland, gathering information is still very difficult. Most music from outside Cuba reaches the island through musicians who return from tours abroad. Also, the informal and experimental character attracts me very much.' Abel Marcel smiles. 'I think eventually they'll want to turn me away from the Full Moon parties in the WMDC!'

The pianist enjoys the multicultural character of the school. 'Codarts is like a musical United Nations. It's very special how all these different cultures are integrated here, and shared. I want to absorb everything: strange scales, Turkish music. That's the beautiful thing about it: music is universal and doesn't have boundaries, it belongs to humanity.'

Abel Marcel likes to play with devotion, from the heart: 'Music should not give you a feeling of 'waiting at the bus stop'; I already do that every day. I want to make and experience music like a Hollywood movie, something that makes you dream. Art is like a friend you can always call on, who accompanies you in every step of the way. Who adjusts himself to you, with empathy, and makes you feel good. For it's the way you express yourself.'

Abel Marcel

Vorig jaar maakte hij indruk toen hij op het North Sea Jazz Festival de Colombiaanse zanger Yuri Buenaventura begeleidde. Nu is de Cubaanse pianist Abel Marcel Calderón Arias terug voor een masteropleiding aan het Rotterdams Conservatorium; hij koos voor de studierichting Latin van de Rotterdam World Music Academy.

'Ik maak graag muziek die het hart raakt. En op dezelfde manier wil ik kunst beleven. Laatst werd ik tijdens een dansvoorstelling zo geraakt door de eerste helft, dat ik niet naar het tweede deel ben gegaan. Ik wilde dat gevoel vasthouden. De volgende dag ben ik opnieuw die eerste helft gaan kijken.'

Ontmoet Abel Marcel: de jonge Cubaanse jazzpianist die zojuist in Rotterdam is neergestreken voor een tweejarige masteropleiding aan het Rotterdams Conservatorium. Zoals in Cuba gebruikelijk is begon Abel Marcel (Havana, 1985) als kind klassieke muziek te studeren. 'Maar al toen ik een jaar of 13, 14 was,' vertelt hij, 'startte ik met een groepje klasgenoten van het conservatorium een jazzbandje. Vanaf de dag dat ik ontdekte ik dat ik kon improviseren, raakte ik geïnfecteerd met het improvisatievirus.' Toen Abel Marcel (volledige naam: Abel Marcel Calderón Arias) vijftien was, ontving hij een belangrijke prijs van JoJazz, het jaarlijkse jazzconcorso voor jongeren in Cuba. 'Chucho Valdés zat in de jury, dus ik was zielsgelukkig.' Maar het noodlot sloeg toe: terwijl hij een buis het balkon op sjuowde, kreeg hij een stroomstoot van 13.000 volt. 'Mijn hele hand lag open, ik kon niet meer bewegen. De revalidatie zou anderhalf jaar gaan duren, als ik al in staat zou zijn om weer te spelen.'

Uiteindelijk zat hij zes maanden later weer achter de piano. Abel Marcel: 'Zoals alle dingen in het leven bleek het ergens goed voor te zijn geweest. Ik hoefde in de revalidatieperiode niet naar school, waardoor ik op tournee kon naar Canada met Mayra Caridad Valdes, de zus van Chucho, en een groep geweldige muzikanten. Dat was mijn eerste internationale ervaring.'

Een paar maanden later begon hij te spelen met bassist Jorge Reyes (Irakere, Arturo Sandoval), wat leidde tot op-

namen met Changuito en José Luis Cortes. Hij nam ook op met zangers als Vania, Mayito Rivera van Los Van Van en hij werd onderdeel van Yuri Buenaventura's band. Met de laatste belandde hij in Nederland, een land dat hem van jongs af aantrok. Dit jaar ontving Abel Marcel een tweejarige beurs van het Huygens Scholarship Programme; sinds september studeert hij in Rotterdam.

Je kunt je afvragen wat een afgestudeerde Cubaanse pianist – het niveau van muziekonderwijs in Cuba is erg hoog – in Europa komt leren. Abel Marcel: 'Het begint nu langzaam te veranderen, maar in Cuba werd alleen klassieke muziek onderwezen. Iedereen speelt jazz en Afro-Cubaanse muziek op straat, lerend van die ervaring, maar zonder een academie waar je de structuur leert. Hier op het conservatorium is alles gedefinieerd, alle patronen zijn uitgeschreven. Dat is heel waardevol.' Ook de onbeperkte toegang tot data trok hem aan. 'Ik ben gek op het intranet, de mediatheek en de bibliotheek van school. In mijn thuisland is het vergaren van informatie nog steeds heel moeilijk. De meeste muziek van buiten Cuba bereikt het eiland enkel via musici die terugkomen van buitenlandse tournees. Ook het informele en experimentele karakter trekt me.' Abel Marcel lacht. 'Ze zullen me nog weg moeten gaan sturen van de Full Moon feesten in het WMDC!'

De pianist geniet van het multiculturele karakter van de hogeschool. 'Codarts is net een muzikale Verenigde Naties. Het is heel bijzonder hoe al die verschillende culturen hier worden geïntegreerd, en gedeeld. Ik wil alles absorberen: vreemde toonladders, Turkse muziek. Dat is het mooie ervan: muziek is universeel en grenzeloos, is van iedereen.'

Abel Marcel speelt met overgave, vanuit het hart. 'Muziek moet je geen gevoel geven van 'wachten bij de bushalte'; dat doe ik elke dag al. Ik wil muziek maken en ervaren als een Hollywoodfilm, het moet je laten dromen. Kunst is voor mij een vriend die je altijd kunt bellen, die je begeleidt bij elke stap die je maakt. Die zich aan jou aanpast, met empathie, en je goed doet voelen. Want het is de manier waarop je jezelf uitdrukt.'

Abel Marcel: 'Codarts is net een muzikale Verenigde Naties.'
Abel Marcel: 'Codarts is like a musical United Nations.'